

31993R3603

1993 12 31

EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS

L 332/1

TARYBOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 3603/93**1993 m. gruodžio 13 d.****nustatantis apibrėžimus, susijusius su Sutarties 104 ir 104b (1) straipsniuose numatytų draudimų taikymu**

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos ekonominės bendrijos steigimo sutartį, ir ypač į jos 104b (2) straipsnį,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą ⁽¹⁾,

bendradarbiaudama su Europos Parlamentu ⁽²⁾;

kadangi Sutarties 104 ir 104b (1) straipsniai yra tiesiogiai taikomi; kadangi 104 ir 104b (1) straipsniuose naudojamos sąvokos, jeigu reikia, turi būti aiškiai apibrėžtos;

kadangi reikia apibrėžti tokias Sutarties 104 straipsnyje naudojamos sąvokos kaip „lėšų pereinimo sąskaitose“ ir „bet kurios kitos formos kredito galimybės“, ypač kai jos yra susijusios su reikalavimų, egzistuojančių 1994 m. sausio 1 d., vykdymu;

kadangi pageidautina, kad trečiajame Ekonominės ir pinigų sąjungos etape dalyvaujančių nacionalinių centrinių bankų įsijungimo į šią Sąjungą metu jų balansinėse ataskaitose nurodytus reikalavimus būtų galima patenkinti rinkos sąlygomis, ypač siekiant užtikrinti reikiamą Europos centrinių bankų sistemos lankstumą ir leidžiant įvairiems Pinigų sąjungoje dalyvaujantiems nacionaliniams bankams įnešti standartinį įnašą į pinigines pajamas, kurios turi būti paskirstytos jų tarpe;

kadangi centriniams bankams, kurie po 1994 m. sausio 1 d. dar turi neapyvartinių reikalavimų valstybiniam sektoriui arba tokių, kurioms galioja ne rinkos sąlygos, turi būti leista tokius reikalavimus vėliau konvertuoti į apyvarčius nustatyto termino vertybinius popierius pagal rinkos sąlygas;

kadangi Protokolo dėl tam tikrų nuostatų dėl Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Jungtinės Karalystės 11 dalyje yra nurodyta, kad Jungtinės Karalystės Vyriausybė gali naudoti priemonę „Ways and means“ su Bank of England, jei ir tol kol

Jungtinė Karalystė nepereis į trečiąjį etapą; kadangi tam atvejui, jeigu Jungtinė Karalystė pereitų į trečiąjį EPS etapą, reikalinga nuostata dėl tokiu būdu gautos finansinės paramos pavertimo nustatyto termino apyvartine skola pagal rinkos sąlygas;

kadangi Protokole dėl Portugalijos yra numatyta, kad „pagal šį dokumentą Portugalijai suteikiama teisė gauti iš Banco de Portugal nepalūkaninį kreditą, kuris suteikiamas autonominiams Azorų ir Madeiros regionams pagal galiojančios Portugalijos teisės sąlygas“; ir kad „Portugalija įsipareigoja dėti visas pastangas, kad kaip galima greičiau būtų nutrauktas pirmiau nurodytos finansinės priemonės naudojimas“;

kadangi valstybės narės privalo imtis reikiamų priemonių dėl efektyvaus ir pilno Sutarties 104 straipsnyje numatytų draudimų taikymo užtikrinimo; kadangi, visų pirma, pirkimas ant-rinėje rinkoje neturi pažeisti minėtame straipsnyje iškelto tikslo;

kadangi šiame reglamente nustatytoje ribose vienos valstybės narės centrinio banko įsigyti kitos valstybės narės valstybinio sektoriaus išleisti apyvarčiai skolos instrumentai neapsaugo valstybinio sektoriaus nuo rinkos mechanizmų disciplinos, kur tokie pirkimai atliekami tik užsienio valiutos atsargų valdymo tikslais;

kadangi, nepaisant sutarties 169 straipsnyje Komisijai suteikto vaidmens, pagal Sutarties 109f (9) ir 180 straipsnius, Europos pinigų institutas, o vėliau ir Europos centrinis bankas turi užtikrinti, kad nacionaliniai centriniai bankai vykdytų Sutartyje jiems numatytus įsipareigojimus;

kadangi centrinių bankų vienos dienos kreditai gali padėti tolygiam mokėjimo sistemų funkcionavimui; kadangi, dėl šios priežasties, vienos dienos kreditai valstybiniame sektoriuje

⁽¹⁾ OL C 324, 1993 12 1, p. 5 ir OL C 340, 1993 12 17, p. 3.

⁽²⁾ OL C 329, 1993 12 06 ir 1993 m. gruodžio 2 d. sprendimas (OL dar neskelbtas).

neprieštarauja Sutarties 104 straipsnio tikslams, jeigu nėra numatyta kredito pratęsti sekančiais dienais;

kadangi negalima trukdyti centriniams bankams vykdyti valstybės finansų agento funkcijas; kadangi net ir tuo atveju, jeigu centrinių bankų vykdomas trečiųjų šalių išleistų čekių apmokėjimas valstybinio sektoriaus sąskaita kartais gali būti susijęs su kreditais, Sutarties 104 straipsnis nereikėtų traktuoti kaip draudžiančio tokias operacijas, jeigu visos tokios operacijos netampa kreditu valstybiniam sektoriui;

kadangi centriniuose bankuose laikomos valstybinio sektoriaus išleistos ir jam kredituotos monetos yra valstybiniam sektoriui suteiktas kreditas be palūkanų; kita vertus, kadangi, jei laikomos tik labai ribotos sumos, tai neprieštarauja Sutarties 104 straipsnio principams; kadangi, dėl šios priežasties, atsižvelgiant į problemas, kurios gresia visiškai uždraudus šios formos kreditus, jie turi būti leistini šiame reglamente nustatytų apribojimų ribose;

kadangi po susijungimo Vokietijos Federacinei Respublikai ypač sudėtinga laikytis tokiems aktyvams numatyto apribojimo; kadangi tokiomis aplinkybėmis reikėtų numatyti didesnę procentą ribotam laikotarpiui;

kadangi dėl centrinių bankų vykdomo valstybinio sektoriaus įsipareigojimų finansavimo per Tarptautinį Valiutos Fondą arba pagal Bendrijos taikomą vidutinės trukmės finansavimo programą atsiranda užsienio reikalavimai, kuriems būdingos tokios pačios savybės kaip aktyvų atsargoms; kadangi, dėl šios priežasties, minėtas finansavimas turi būti leidžiamas;

kadangi 104 ir 404b (1) straipsnyje numatytas draudimas taikomas ir valstybinėms įmonėms; kadangi jų apibrėžimas yra pateiktas 1980 m. birželio 25 d. Komisijos Direktyvoje 80/723/EEB dėl valstybių narių ir valstybinių įmonių tarpusavio santykių skaidrumo ⁽¹⁾;

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

1. Sutarties 104 straipsnyje naudojami terminai:

- a) „lėšų poreikio sąskaitose“ reiškia lėšų skyrimą valstybiniam sektoriui, dėl kurio susidaro arba gali susidaryti debitinis likutis;
- b) „bet kurios kitos formos kredito galimybės“ reiškia:
 - i) bet kokius valstybinio sektoriaus įsipareigojimus 1994 m. sausio 1 dieną, išskyrus iki tos datos įgytas nustatyto termino pretenzijas;

ii) bet koki valstybinio sektoriaus įsipareigojimų finansavimą per trečiąsias šalis;

iii) nepažeidžiant Sutarties 104 straipsnio 2 dalies, visi sandoriai su valstybinio sektoriumi, kurių pasėkoje kyla arba gali kilti šio sektoriaus įsipareigojimai.

2. Pagal Sutarties 104 straipsnį „skolos priemonėmis“ netaikomi: valstybiniame sektoriuje įgyti vertybiniai popieriai, kurių tikslas yra užtikrinti galimybę į apyvartinius nustatyto termino vertybinius popierius pagal rinkos sąlygas konvertuoti:

- terminuotus reikalavimus, kilusius iki 1994 m. sausio 1 d., kurie yra neapvyvartiniai arba kuriems netaikomos rinkos sąlygos, jeigu vertybinių popierių mokėjimo terminas nėra vėlesnis už aukščiau minėtų reikalavimų mokėjimo terminą;
- „ways and means“ sumą, Jungtinės Karalystės Vyriausybės laikomą Bank of England iki Jungtinės Karalystės perėjimo į trečiąjį EPS etapą datos, jeigu toks perėjimas įvyks.

2 straipsnis

1. Antrajame EPS etape vienos valstybės narės nacionalinio centrinio banko perkami kitos valstybės narės valstybinio sektoriaus išleisti apyvartiniai skolos instrumentai netaikomi tiesioginiu pirkimu pagal Sutarties 104 straipsnį, jeigu tokio pirkimo tikslas yra tik užsienio valiutos atsargų valdymas.

2. Trečiajame EPS etape tiesioginiu pirkimu pagal Sutarties 104 straipsnį netaikomi šie pirkimai, kurių tikslas yra tik užsienio atsargų valdymas:

- trečiajame EPS etape nedalyvaujančios valstybės narės nacionalinio banko perkami kitos valstybės narės valstybinio sektoriaus apyvartiniai skolos instrumentai,
- Europos centrinio banko arba trečiajame EPS etape dalyvaujančios valstybės narės nacionalinio banko perkami trečiajame EPS etape nedalyvaujančios valstybės narės valstybinio sektoriaus apyvartiniai skolos instrumentai.

3 straipsnis

Šiame reglamente „valstybinis sektorius“ reiškia Bendrijos institucijas arba organus, centrinės Vyriausybės, regionines, vietines ar kitas valstybines institucijas, kitas viešosios teisės reglamentuojamas įstaigas arba valstybių narių valstybines įmones.

⁽¹⁾ OL L 195, 1980 7 29, p. 35. Direktyva, su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos Direktyva 93/84/EEB (OL L 254, 1993 10 12, p. 16).

„Nacionaliniai centriniai bankai“ reiškia valstybių narių centrinis bankas ir Liuksemburgo Pinigų institutą.

4 straipsnis

Europos centrinio banko arba nacionalinių bankų valstybiniam sektoriui suteikti vienos dienos kreditai nelaikomi kreditais pagal Sutarties 104 straipsnį, jeigu jų terminas yra ne ilgesnis nei viena diena ir negali būti pratęstas.

5 straipsnis

Jeigu Europos centrinis bankas arba nacionaliniai centriniai bankai gauna apmokėjimui valstybinio sektoriaus trečiųjų šalių išduotus čekius ir perveda pinigus į valstybinio sektoriaus sąskaitą, kai mokėtojo bankas dar nėra jų debetavęs, tokia operacija nelaikoma pagal Sutarties 104 straipsnį suteiktu kreditu, jeigu nuo čekio gavimo praėjus nustatytas laikotarpis sutampa su įprastu atitinkamos valstybės narės centrinio banko čekių apmokėjimo laikotarpiu ir jeigu visi galimi „plaukiojimo“ atvejai yra išimtiniai, nežymūs ir per trumpą laiką išsilygina.

6 straipsnis

Valstybinio sektoriaus išleistos ir jam kredituotos monetos, laikomos Europos centriniam banke arba nacionaliniuose centrinuose bankuose, nelaikomos kreditu pagal Sutarties 104 straipsnį, jeigu jos sudaro mažiau kaip 10 % apyvartoje esančių monetų.

Vokietijai iki 1996 m. gruodžio 31 d. atitinkamai yra nustatytas 15 % reikalavimas.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 1993 m. gruodžio 13 d.

7 straipsnis

Europos centrinio banko arba nacionalinių centrinių bankų vykdomas valstybinio sektoriaus įsipareigojimų finansavimas per Tarptautinį Valiutos Fondą arba pagal vidutinės trukmės finansavimo programą, kuri numatyta Reglamente (EEB) 1969/88 ⁽¹⁾, nelaikomas kreditu pagal Sutarties 104 straipsnį.

8 straipsnis

1. Sutarties 104 straipsnį ir 104b straipsnio 1 dalį „valstybinė įmonė“ reiškia valstybės įmonės, kurioms valstybė arba kitos regioninės ar vietinės valdžios institucijos gali daryti tiesioginės arba netiesioginės dominuojančią įtaką, nes šios įmonės yra jų nuosavybė, jos finansiškai dalyvauja jose ar dėl tokioms įmonėms taikomų taisyklių.

Dominuojančią įtaką valdžios institucijos turi tada, kai:

- a) šioms institucijoms įmonėje tiesiogiai arba netiesiogiai priklauso didesnė dalis jos pasirašytų akcijų;
- b) šios institucijos tiesiogiai arba netiesiogiai kontroliuoja didesnę dalį įmonės išleistų akcijų suteikiamų balsavimo teisių; arba
- c) šios institucijos tiesiogiai arba netiesiogiai gali paskirti daugiau kaip pusę įmonės administracinio, valdymo arba priežiūros organo narių.

2. Sutarties 104 straipsnyje ir 104b straipsnyje nurodytas Europos centrinis bankas ir nacionaliniai centriniai bankai nėra viešojo sektoriaus dalis.

9 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja 1994 m. sausio 1 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

Ph. MAYSTADT

⁽¹⁾ 1988 m. birželio 24 d. Tarybos Reglamentas (EEB) Nr. 1969/88 dėl vidutinės trukmės finansinės paramos valstybių narių mokėjimų balansams (OL L 178, 1968 7 8, p. 1.).